

Ingrid Dardels polska

Evert Taube

- Ingrid lilla, se hur strömmen dansar,
 alla böljorna har vita fransar.
 Se på gubben i den gröna båten,
 hur han vevar upp sin stora håv!
 Ser du löjorna, se hur de glittrar,
 fåglarna i Strömparterren kvittrar.
 Ser du måsarna och hör du göken?
 Ingrid lilla, göken gal i stan.

Ingrid von Dardel

Solen strålar över staden
 och nu kommer vaktparaden:
 Trumme-rumme-rumme-rumme-rumsan.
 Trumman går och nu slår klockan tolv!
 Bacchi tempel öppnar famnen
 och på båtarna i hamnen
 klämtar klockorna: ”Det är serverat”!
 Säj, Ingrid lilla, säj vad du vill ha!

Blå foreller och så sånt som smäller
 och som börjar skumma när man häller!
 Fikon, druvor, dadlar, karameller
 och en liten grön kan Ingrid få,
 en sån där som kommer från Västindien
 och som blommar opp som ros på kinden
 med en aning doft av tamarinden
 - nej, jag menar visst en curacao!

Ner för brinken fort som blinken!
 Här går leden in på Freden!
 Jag är Orfeus! Här är underjorden!
 Kors! Där seglar ju ett skepp hitåt!
 Ner i källarn. Akta kjolen!
 Hör du lutan? Hör fiolen.
 Ingrid hör! Det är ju Evert Taube
 som tar emot dig med din egen låt.

2.

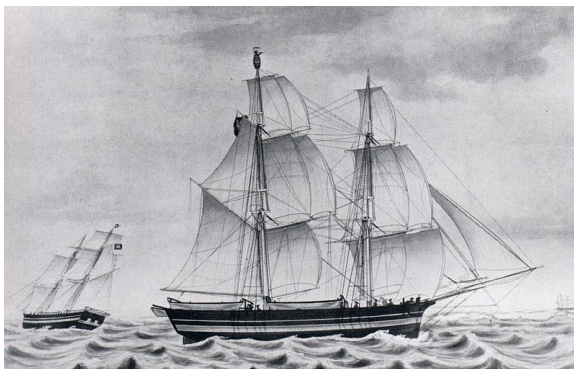
Flicka från Backafall

Text: Gabriel Jönsson. Musik: Gunnar Turesson

1. Flicka från Backafall, Briggen Tre Bröder
kryssar i kväll i Karibiska sjön
medan en landvind från kusten i söder
stryker som sunnan därhemma kring ön.
Luften är kryddad av tusende salvor,
men jag ger bort dem varenda en
mot att få vandra bland Backafalls malvor
allt medan månen går vakt över Hven.

2. Vänta mig inte till sommaren, Ellen.
Då skall jag ännu ha linjen i norr.
Men när du står invid kyrkan om kvällen,
tänk då att jag är en yr ollonborr,
som utan lov tar en törn mot din tinning
och - medan du med små händerna slår -
letar sig ner under bluslivets linning
- allt medan månen i malvorna går.

3. Känn att inkräktaren bara vill veta,
om dina bröst blir som malvor i blom
var gång du känner min tanke sig leta
hem från sin vakt vid mesansegets bom;
känn att det blott är din gosse som sänder
hälsningar att han som bärgad kapten
landar en gång under Backafalls stränder
- allt medan månen går vakt över Hven.

Beatrice Aurore

Text: Harriet Löwenhjelm, Melodi: Hjalmar Casserman

I gamla sta'n vid Kornhamns torg i Hallbecks antikvariat,
en gammal drömbok köpte jag, i folioformat.

Se'n drömde jag förliden natt om Beatrice-Aurore,
det är en gammal käresta, väl död se'n många år.

Hon stod mej när, hon tog min hand, hon manade mej kom,
med ens förstod jag att hon var den enda jag tyckt om.

Vi gingo i en lindallé på gula våta blad,
och tårar sköljde på min kind men jag var ändå glad.

Vi gingo länge hand i hand och talade som barn,
så stodo vi med ens framför en gammal väderkvarn.

Jag sade: "Beatrice-Aurore, säg vill du bliva min?"
"Ta fatt mej då" hon ropade och slank i dörren in.

Och jag sprang in och letade i alla dunkla vrår,
och ropade, men ingenstans fanns Beatrice-Aurore.

Jag vaknade vid att jag grät och kände hjärtats sting,
och i min drömbok sökte jag – men där stod ingenting.

4.

Britta Soldatvisa Evert Taube

1. Ja, det brevet! Den som skrev det hon har vilat i min famn,
det var Britta! (Jag nämner inte något efternamn.)
Det kan kvitta, skriver Britta, om jag vänta får ett år
när jag vet att ditt hjärta för mig slår.

**Du som sovit i halm och som vaknat i kvalm
och som sjunger i soluppgången krigarns morgonpsalm,
där i ledet du går, där du spejande står –
tänk på Britta som snart du kyssa får!**

2. Hör soldaterna, kamraterna med knatter och med knall!
Hör, på fält och i skogar tonar truppens glada trall!
Över krigarna på stigarna och lottorna i byn
stiger flyget som örnar emot skyn!

Du som sovit i halm och som vaknat i kvalm ...

3. Kan du hitta, skriver Britta, en som har dig mera kär?
Kan du drömma hur ömma mina känslor för dig är?
Som en bölja du ser skölja stranden av vårt fria land
smyger Britta sig mjukt uti din famn.

Du som sovit i halm och som vaknat i kvalm ...

Till min syster

Dan Andersson, text och musik

Nu spelar vårens ljumma vind i myrens gula starr,
och sakta stiga sagorna kring ön i Bergafors.
Förlåt ett stänk av bitter fröjd, en visa till gitarr,
det starka oss till läkedom lik strandens unga pors.

En sång till dej, min syster när all marken väntar vår!
Luossas ljunghed surrar yr av vind och vilda bin.
Där lärde vi oss tunga steg i våra yngsta år,
och ingen vet hur djupt vi drack vår barndoms beska vin.

Men härlig, härlig våren kom vart år i rosor klädd,
fast sorgens skymning sökte oss och blekte kindens färg.
En dag på knä för Konungen, en natt för skuggan rädd,
och sedan drack du salighet ur flod och fjäll och berg.

Kom ut, när stormen viner vild
i apel, pil och hägg!
Se, vårens himlar brinna
till Guds och stjärnors lov!
Och när du sövts till drömmar
av resedan vid din vägg,
all ängens rosor ropa,
kom ut till oss och sov!

Dans syster Anna Andersson

Pärleporten

Text: Fredrik Arvid Bloom, 1917. Musik: Alfred Dulin

1. Som en härlig gudomskälla, rik och mäktig, djup och stor
Är den kärlek, nåd och sanning som i Jesu hjärta bor.

**Han har öppnat pärlporten så att jag kan komma in.
Genom blodet har han frälst mig och bevarat mig som sin.**

2. En gång som en jagad duva, som en sårad hjort jag var,
men ett djupt förkrossat hjärta Jesus ej förskjutit har.

Han har öppnat pärlporten...

3. Under över alla under! Allt förlät han mig en gång.
Om hans underbara godhet glad jag sjunger nu min sång

Han har öppnat pärlporten...

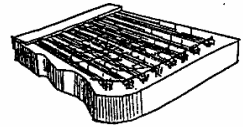
4. När en gång i livets morgon till den gyllne port jag når,
då för Jesu stora kärlek ock för mig den öppen står.

Han har öppnat pärlporten...

6.

74:ans vårschottis

(Text: Rolf Esberg, melodi: Mössens julafton)

1. När vårens vindar smeker var buske och var kind
och staren sjunger varje dag i björk, syren och lind
då sjunger vi så gärna en munter melodi
och spelar till i allra bästa harmoni.

Refräng:

Fram med stråken, spela på Din sträng
och knäpp så lätt Du kan på cittran i ett enda fläng.
Mörka dagar har vi alltid känt
att livet kan bli ljust med sång och instrument.

Litet mellanspel!

2. Med vårens ljus så rinner skaparlusten till
då gäller det att ge sig ut och inte sitta still.
Fast kaffet smakar gott i sjutti-fyrans kök
så längtar man ändå att göra fler besök.

Refräng:

Barn på dagis, gamla på ett hem
ja alla åldrar tycker om att hugga i med kläm.
Snabba takter eller sakta mak
i kyrkan går det bra om det är högt i tak.

Refräng:

//: Fram med stråken, spela på Din sträng
och knäpp så lätt Du kan på cittran i ett enda fläng.
Mörka dagar har vi alltid känt
att livet kan bli ljust med sång och instrument. ://

Rolf Esberg, 2020 års Midvinterstipendiat! Grattis Rolf!

”Månadsvisan” – ur Beethovens 9:e symfoni

Text: Betty Ehrenborg-Posse.

Just på timmar tjugofyra runda jorden svänger kring.
Kring vår sol, den sköna, dyra, på ett år hon gör sin ring.
Lilla månens lopp, det trånga, På en månad kring oss far;
Men planeterna, de många, ila rundt kring solen klar.

När som solen börjar dagen, man i öster henne ser;
Men är qvällens timme slagen, sjunker hon i vester ned.
Der som middagssolen lyser, Man det varma söder har;
Men i norr – hu! hvad man fryser, mer ju mer mot norr man far.

Januari börjar året, Februari kommer näst,
Mars, April ha knopp i håret, Maj och Juni blomma mest.
Juli, Augusti och September härlig sommar är det då.
Men Oktober och November och December äro grå.

Blomman Text och musik: Martin Kock (1882-1940)

1 När vår Herre gör en blomma gör Han stängeln mjuk och fin,
sedan sätter Han små bladen däruppå.
Sedan tar Hans starkhets hand all jordens färg och dunkla must,
och sen blåser Han sin ande in däri.

Då står blomman där och lyser med de kärleksrika färger klara,
kommen ur Guds egen hand att vara oss till fröjd.

Blomma! Blomma! Var mitt hjärtas fröjd.

2 När vår Herre gör en flicka, gör Han nog på samma vis:
först en vacker, liten kropp, så mjuk och len.
Sedan tar Hans starkhets hand från jord och himmel färg och ljus,
och Han blandar dem och skapar hennes själ.

Då står flickan där och lyser bland de andra Herrans blomster klara,
kommen ur Guds egen hand att vara oss till tröst.

Flicka! Blomma! Var mitt hjärtas tröst.

(Blomman: 1929)

8.

I Folkviseton: Kärleken kommer, kärleken går

Text: Nils Ferlin, Musik: Torgny Björk

Kärleken kommer, kärleken går, ingen kan tyda dess lagar.
Men Dig vill jag följa i vinter och vår och alla min levnads dagar.

**Refr: Mitt hjärta är ditt, ditt hjärta är mitt
och aldrig jag lämnar det åter.
Min lycka är din, din lycka är min
Och gråten är min när du gråter.**

Kärleken är så förunderligt stark, kuvas av intet i världen.
Rosor slår ut ur den hårdaste mark som sol över mörka gården.

Refr: Mitt hjärta är ditt, ditt hjärta är mitt

Jag väntar vid min mila

Text: Dan Andersson, Musik: Gunnar Turesson

1. Jag väntar vid min stockeld medan timmarna skrida
medan stjärnorna vandra och nätterna gå.

Jag väntar på en kvinna från färdvägar vida.
Den käraste, den käraste med ögon blå.

2. Jag tänkt mig en vandrande snöhöljd blomma
och drömde om ett skälvande, gäckande skratt.

Jag trodde jag såg den mest älskade komma
genom skogen, över hedarna en snötung natt.

3. Glatt ville jag min drömda på händerna bära
genom snåren dit bort där min koja står.

Och höja ett jublande rop till den kära:
Välkommen du, som väntats i ensamma år!

4. Jag väntar vid min mila medan timmarna lida
medan skogarna sjunga och skyarna gå.

Jag väntar på en vandrerska från färdvägar vida
Den käraste, den käraste med ögon blå.

Gulli-Gullan

Jokkmokks-Jokke sjöng in Gulli-Gullan 1963

1. När vårsolen lyckligt nu lyser, det brinner i hjärta och spis.
En huggare är jag som myser precis som min katt och min gris.
Jag sitter här ensam och snusar och läser en äktenskapsspalt.
De orden mig genast berusar, jag tror att hon rent är mitt allt.

**Gulli-Gullan, ko-ko som en gök, jag bjuder dig två rum och kök.
Kom älskling, och gör ett försök i mina två rum och kök.**

2. Hon skriver om allt vad hon äger, om dygden finns många besked.
Blott femtio kilo hon väger, hon måste nog matas med sked.
Hon trivs med att stöka vid spisen, men vill ej ha make med snus.
För kyssar jag offerar väl prisen när lyckan drar in i mitt hus.

**Gulli-Gullan, ko-ko som en gök, jag bjuder dig två rum och kök.
Kom älskling, och gör ett försök i mina två rum och kök.**

3. Men först ska vi kila till prästen och skaffa en kärlekslicens,
sen klarar vi själva av resten och älska vi ska utan gräns.
Jag svårt har att hålla kontrollen på känslorna mina idag,
men stannar vid klänningsfållen i längtan till hennes behag.

**Gulli-Gullan, ko-ko som en gök, jag bjuder dig två rum och kök.
Kom älskling, och gör ett försök i mina två rum och kök.**

4. Nu timmer jag dubbelt ska hugga, mopeden ska bytas mot bil.
En dubbelsäng ska jag beställa, det gäller att lägga om stil.
Tänk att få härliga rätter som smakar av kärlek och smör,
få tjusa i månljusa nätter och därtill små tillbehör.

**Gulli-Gullan, ko-ko som en gök,
jag bjuder dig två rum och kök.
Kom älskling, och gör ett försök
i mina två rum och kök.**

10.

Rosa på bal,

Evert Taube

-Tänk att jag dansar med Andersson,
lilla jag, lilla jag, med Fritiof Andersson!
Tänk att bli uppbjuden av en så'n populär person!
Tänk vilket underbart liv, det Ni för!
Säg mig, hur känns det att vara charmör,
sjöman och cowboy, musiker, artist, det kan väl aldrig bli trist?

-Nej, aldrig trist, fröken Rosa, har man som Er kavaljer,
vart jag än ställer min kosa, aldrig förglömmar jag Er!
Ni är en sångmö från Helikons berg,
o, fröken Rosa, Er linje, Er färg
skuldran, profilen med lockarnas krans,
ögonens varma glans!

-Tänk, inspirera herr Andersson
lilla jag, inspirera Fritiof Andersson!
Får jag kanhända min egen sång, lilla jag, en gång?
"Rosa på bal" vackert namn eller hur?
Början i moll och finalen i dur:
När blir den färdig, herr Andersson säg,
visan Ni diktat till mig?

-Visan om er, fröken Rosa, får Ni i kväll till ert bord.
Medan vi talar på prosa, diktat jag rimmade ord.
Tyst! Ingen såg att jag kysste er kind.
Känn hur det doftar från parken av lind.
Blommande lindar kring månbelyst stig
- Rosa jag älskar Dig!

